Ходили предки в домотканім,
Цуралися носити шовк...
Просту сорочку полотняну
Поший мені, матусе, знов.

О мить повернення додому!
В шитті я бачу вочевидь
Куделю маминої втоми
І ніжності сурову нить,

Правічне торжество засіву,
Цвітіння буднє на лану...
Мов хліб, цілую шанобливо
Сорочки чистоту лляну.

Перекладач: Анатолій Глущак